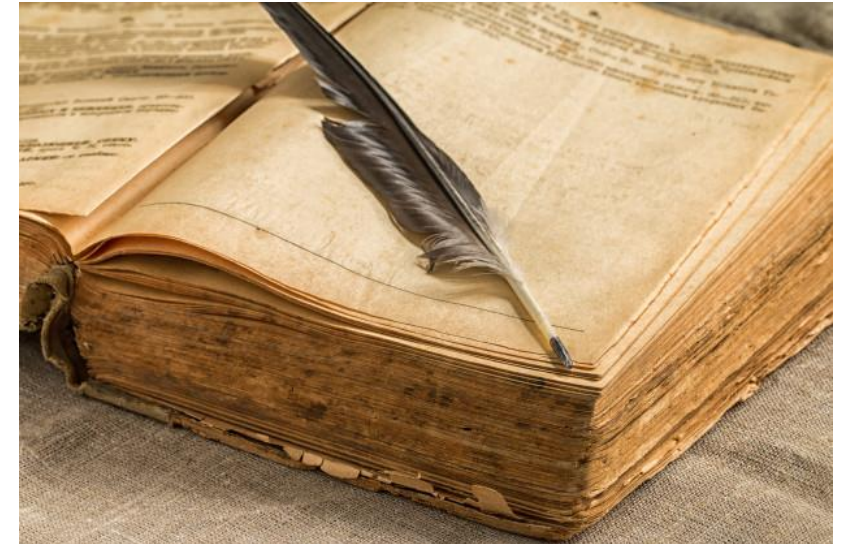

1 ноември ден на народните будители

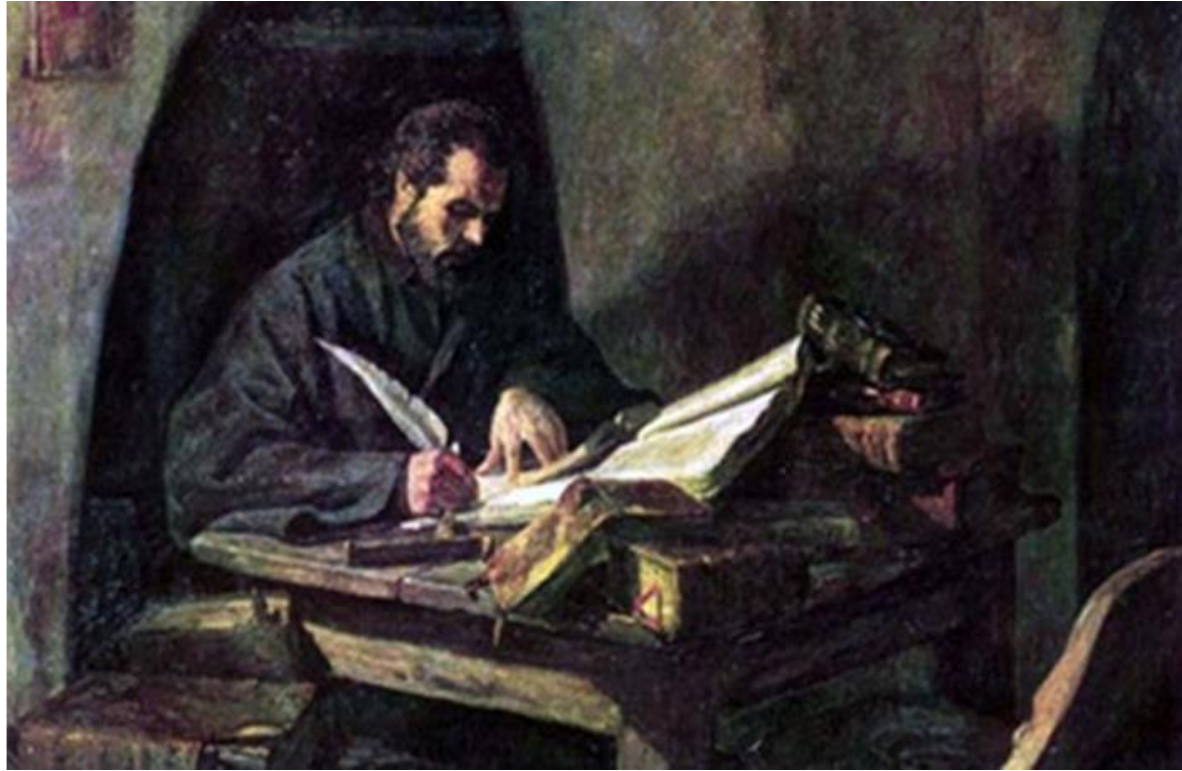
**1 ноември - Ден на
народните будители**

**О, будители народни,
цял низ светли имена,
чисти и сияйни, благородни,
вий сте нашите знамена,
нам за вечни времена.**

Честит празник

По повод обявяването на празника за общонационален, министър Стоян Омарчевски казва: „...първата наша грижа е да обърнем погледа към всичко ценно и светло от нашето минало.“

Информация за живота на Паисий имаме от автобиографичните му бележки в „История славянобългарска“, вписванията в хилендарските кондики и някои писма. Роден е през 1722 година (казва се, че завършва „История славянобългарска“ 40-годишен) в Самоковската епархия

ВАСИЛЪ ЛѢВСКІЙ
1837 - 1873

За Отечеството работя, байо!
Кажн ти мойте и аз твоите кривини,
па да се поправим и всички да
вървим наедно.

В. Левскій

Според повечето източници Васил Иванов Кунчев е роден на 18 юли 1837 г. в Карлово. По-нови изследвания обаче сочат, че е роден на 18 юли 1840 г. Син е на Иван Кунчев Иванов и Гина Василева Караиванова. Родителите му имат пет деца – Христо, Васил, Петър, Яна и Марийка.

Дядото на Левски по бащина линия е син или племенник на Тудур Кръстилов, преписвач на „История славянобългарска“, който извежда родословието си от някой си Драгой, „спахия“ в Кочмаларе в началото на XVII век. Бащата на Левски Иван Кунчев (1808 – 1851) е родом от село Кочмаларе (днес Отец Паисиево), като малък се премества със семейството си във Войнягово, а по-късно се установява в Карлово. Той е буден и просветен среден занаятчия, занимаващ се с бояджийство и гайтанджийство. Запада материално, а по-късно е разорен поради злополучно поръчителство и нелоялност на неговия съдружник. Майка му Гина Василева Караиванова-Кунчева (вероятно 1810 – 1878) е преселник заедно със семейството си от Сопот. Баща ѝ – Васил, е бил златар.

Васил Левски първоначално учи една година в килийното училище в Карлово (1845). Продължава учението си във взаимно училище в Карлово (1846 – 1849) и същевременно учи занаята кафтанджийство при Стоян Грамът. През 1851 г. след дълго боледуване умира баща му, както и по-малката му сестра Мария. Христо, Петър и Яна остават да се грижат за семейството. Васил е на 14 години и започва да учи абаджилък.

От 1852 г. е послушник при вуйчо си – архимандрит Василий, таксидиот на Хилендарския манастир в Карлово.

Благодаря за отделеното
внимание!

Изготвено от: Андреа Е.Стефанова

5 „Г“